

השבת של רבי נחמן מברסלב

טוב להגיד ולשיר

נְחֵם נְחֵם נְחֵם נְחֵם נְחֵם נְחֵם נְחֵם נְחֵם נְחֵם נְחֵם

לזכות לכל הישועות

לא יהיה כלי גבר על אשה וכו'...

(מספר לקוטי הלכות - הלכות לא ילבש גבר - נ"ב)
וזה בחינת לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה. כי איש ואשה זה בחינת אמת ואמונה כנ"ל. וצריך לזהר שלא להחליף כליהם ובגדיהם, שלא יהיה נכשל באשה זרה, חס ושלום, שהוא בחינת כפירות ואמונות כוזביות.

כי אמת הוא בחינת הדעת כנ"ל, ואמונה הוא דבר שאין בו טעם. אך עיקר האמונה על ידי האמת, בבחינת צדק כד אתחברת באמת וכו'.

כי מי שחפץ באמת לאמתו, הוא מבין במי צריכים להאמין וכנ"ל. אבל מי שמטעה את עצמו וכרוך אחר הבלי העולם, ויש לו פניות של כבוד וממון ותאוות עולם הזה, הוא מחליף ומהפך הסדר; כי באמת, מה שאפשר לשכל אנושי להבין, מצוה להבין הדבר על בוריו, ומה שאי אפשר להבין צריכין לסמוך על אמונה, כמו שכתוב בהתורה ויסב אלקים וכו' (לקוטי מוהר"ן א', ס"ב).

וזה בחינת אמת ואמונה וכנ"ל. והעיקר שיהיה הכל באמת לאמתו; וכל זה אי אפשר לבאר בכתב ולא בעל פה. כי עיקר שלימות האמת והאמונה הוא לכל חד כפום מה דמשער בלביה, כמו ששמעתי מפיו הקדוש ז"ל.

אבל הנוטים מן האמת מחמת הבלי העולם וכנ"ל, הם מהפכים הסדר, ובמקום שצריכין אמת, דהיינו בחינת דעת, להבין הדבר על בוריו, הם אומרים שמבטלין דעתם וסומכין על אמונה, ובמקום שצריכין אמונה הם אומרים שחפצים רק להבין האמת בדעתם.

וזה בחינת האיסור לא יהיה כלי גבר על אשה, שבמקום שצריכין אמונה, בחינת אשה כנ"ל. לא יהיה עליה כלי גבר שהוא בחינת אמת בחינת דעת, שלא יהרסו לחקור שם להבין הדבר בדעתו. ולהיפך לא ילבש גבר שמלת אשה; שבמקום שאפשר להבין האמת שהוא בחינת גבר, בחינת חגור חרבך על ירך גיבור הודך והדרך. והדרך צלח רכב על דבר אמת ועונה צדק כו', שזה נאמר על התלמיד

סיפור

(מספר חיי מוהר"ן, תנ"ה)

בענין המפורסמים של שקר שנמצאים עכשיו, שלפעמים נדמה להם שהם פועלים איזה דבר, כגון כשבאים אצלם בשביל בנים וכיוצא, ואחר-כך נפקד אותם האדם בבנים ונתמלא משאלתו, אזי הם תולים בעצמם שהם פעלו זאת.

אמר משל, כמו שאדם אחד הולך בדרך ופגע בזאב והיה מתיירא ממנו, והושיט מקלו ועשה עם מקלו כדרך שעושים עם קנה שרפה שקורין ביקס, כאלו הוא רוצה לירות את הזאב עם מקלו, כדי שיתירא הזאב ממנו.

בתוך כך, היה מורה אחד עם קנה שרפה (רובה) באמת והרג את הזאב; ונדמה לזה שהושיט מקלו שהוא הרגו, והוא אינו יודע שנהרג הזאב על-ידי-זה שהושיט קנה שרפה באמת, כי בודאי אינם יכולים להרוג את הזאב במקל.

כך הוא ממש ענין הנ"ל. כי יש צדיקים אמתיים בעולם, בכל דור ודור, שהם פועלים הכל בתפלתם וכל הפקודות לטוב וכל הדברים שבעולם, הכל על ידם. ואלו המפורסמים של שקר, נדמה להם שהם פעלו זאת, והוא ממש כמו זה שאומר שהרג את הזאב עם מקלו כנ"ל, כי באמת הכל רק על-ידי צדיקים אמתיים, כי הם פועלים הכל וכו'.

צדיק

(מספר אוצר היראה - צדיק - קי"ג)

גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם, כמבואר כבר בדברינו כמה פעמים. כי הצדיק הגדול מתייגע תמיד, כל ימיו, ביגיעות עצומות מאד בשביל תקנת ישראל, להשיבם כולם לאביהם שבשמים. אבל הבעל דבר מתגרה מאד בנפשות ישראל, בפרט בסוף הגלות המר הזו ומחטיא אותם בכל פעם ביותר.

אבל הצדיק הזה אינו מניח את מקומו, ועולה בכל פעם למדרגה גבוהה ועצומה ביותר, ומשיג בכל פעם גדולת הבורא יתברך ביותר, שעיקר גדולתו הוא גדולת

הכס האמתי, שלוחם מלחמתה של תורה ומברר דברי התורה באמת לאמתו, וכמו שפירש רש"י שם, שזה נאמר לענין מלחמתה של תורה.

ועל שם זה נקרא גבר ואסרה התורה עליו שילבש שמלת אשה, שהוא בחינת אמונה, כי במקום שיכולין לברר האמת בדעת, צריכין לבררו על פי דרכי התורה, ולא להפוך האמת והדעת האמתי, ולשקר בהאמת על ידי אמונה של שקר וכזב.

וכל זה אי אפשר לבאר, רק מי שחפץ באמת לאמתו ואינו מטעה את עצמו, יכול להבין לפום מה דמשער בלביה [לפי מה שמשער בלבן] היכן הדעת האמתי שראוי לסמוך עליו; מאחר שרואין

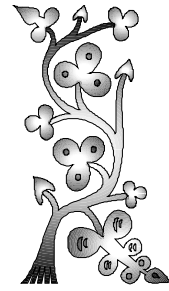
שמגלה דעת אמתי כזה. ומה שאי אפשר להבין, בודאי צריך לבטל דעתו נגדו ולסמוך על אמונה וכנ"ל. אבל לא להיפך, חס ושלום, למאוס בהדעת האמתי ולבטל דעתו נגד הכסילות שאין רואין שם שכל אמתי.

וה' אלקים אמת יורה האמת, ויתן אמת ליעקב ויורנו בדרך האמת לאמתו, כל ימי חיינו לעולם. אמן ואמן.

ארץ ישראל

(מספר אוצר היראה - ארץ ישראל - ד')

בארץ-ישראל הלחם מוטעם כל-כך, עד שנכללין בו כל מתיקות הטעמים שבכל המאכלים שבעולם, בבחינת ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה, ועל-כן שם בנקל יותר לזכות להרגיש כל הטעמים באכילת פת במלח, שזה עיקר תיקון האכילה בחינת מן.

רחמינו וחסדיו, כי חסד נקרא גדולה כידוע; עד שיכול לתקן גם הפגמים והקלקולים האלו על ידי הרחמים וחסדים גדולים שממשיך בכל פעם ביותר.

אבל לפעמים, יש שהעוונות מתגברים כל כך, עד שצריך הצדיק לעלות בשביל תקון נפשות ישראל למדרגה גבוהה כזו שאי אפשר לעלות ולהגיע אליה בחיים חיותו, בשום אופן, ומוכרח להסתלק בשביל זה, ואז עולה למקום שעולה, עד שיגמור על ידי זה לתקן הכל, כל מי שירצה להתקרב לתורתו הקדושה שהשאיר אחריו ברכה על ידי ספריו ותלמידיו הקדושים (עיין פנים).

וזה בחינת תוקף השמחה של הלולא דרבי שמעון בר יוחאי ביום ל"ג בעומר שהוא יום הסתלקותו הקדוש. ועיקר השמחה הוא שאנו שמחין בהשאת תורתו הקדושה, שהשאיר לנו ספר הזוהר הקדוש, שעל ידי זה יפקון מן גלותא. כי עיקר קיום העולם הוא בזכות הצדיקים שוכני עפר, כמו שכתוב בזוהר הקדוש: **אלמלא תפלת המתים על החיים לא הוה מתקיימא עלמא.**

ועל כן, אפילו משה רבנו עליו השלום, כשהתפלל על ישראל, ביקש בזכות אבות שוכני עפר. וכן עיקר גאולת מצרים היה בכח זכות עצמות יוסף כמו שכתוב: **ויקה משה את עצמות יוסף עמו וכו' (לקוטי הלכות - הכשר כלים ד' - ד')**.

חיי מוהר"ן

(מספר חיי מוהר"ן - מעלת המתקברים אליו - רצ"ט) פעם אחת, דבר עמי מענין שאי אפשר להיות איש כשר באמת כי-אם כשמתקרבין להצדיק האמת שבדור.

ענה ואמר: **קודם שנמצא הצדיק האמת בעולם, יכולים להתקרב להשם יתברך מעצמו. אבל, אחר שכבר נמצא הצדיק האמת בעולם, אי אפשר להתקרב להשם יתברך באמת, בשום אופן, כי-אם כשזוכין להתקרב אליו.**

[ואמר בזו הלשון: איי סע איז פאר האנין עפעס אזאך קען מען וכו' נישמער אז סע איז שוין פאר האנין קען מען אנדערש ניט זיין איין יהוד סיידן מען איז זיך צו אים מקרב] ויש לי בעזרת השם שיחה נאה בזה, ואם יהיה רצון השם יתברך לכתבה יתבאר במקום אחר.

עצות

(מספר לקוטי עצות - כבוד, ח"ט-י)

● כעס מזיק לעשירות. וכשהיצר מסית לאדם שיכעס, ידע שבזאת השעה ישפיעו לו מלמעלה איזה סך של ממון, והיצר רוצה לקלקל זאת ההשפעה של העשירות.

● על-ידי קלקול השפע של העשירות, שבא על-ידי הכעס, על-ידי-זה נפגם שמו ונפשו. אבל כששומר את עצמו מכעס, וכשבא לאיזה כעס הוא מתגבר על יצרו ומאריך אפו וכובש כעסו, על-ידי-זה זוכה

לעשירות, ועל-ידי-זה מגדיל שמו ונפשו וזוכה לשם טוב, וכל הנפשות תאבים להכלל בנפשו, וזוכה לקרב נפשות הרבה להשם יתברך, שזה עיקר כבוד השם יתברך.

תפילה

(מספר לקוטי תפילות א', תפילה נ"ט)

ותזכנו לשם טוב ותגדיל שמונו עד עולם, ותרחרם עלינו ותשמור אותנו תמיד מעוון הכעס, ולא אכעוס על שום דבר ולא על שום אדם לעולם, ולא אטרוף נפשי באפי חס ושלום, ולא יהיה בידי אל זר ולא אשתחוה לאל נכר, שזה נאמר על הכועס שהוא כעובד עבודה זרה.

ותשמרני מן הכעס ומן הרוגז ומן הקפדנות בתכלית השמירה, ותמחול ותסלח לי ותכפר לי על כל מה שפגמתי נגדך על-ידי עוון הכעס, מנעורי עד היום הזה, כי אתה יודע שמידה רעה זאת נתאחזה בנו מנעורינו, עד אשר אבדנו על ידה מה שאבדנו.

חוס וחמול עלי והטיבה עמדי בטובך הגדול, וזכני להיות טוב לכל, ולאחוז במדותיך הקדושות אשר אתה חנון ורחום ארך אפים ורב חסד וטוב ומטיב לכל. ואהיה נשמר מכל מיני כעס וקפדות שלא יעלו ולא יבואו ולא יגיעו ללבבי כלל.

ותשפיע עלינו שפע העשירות דקדושה, ויתגדל שמינו ונפשנו על-ידי-זה, עד שיתאוו נפשות רבים להכלל בנפשנו ויתקרבו אליך באמת על-ידי-זה, ותגדיל השם והנפש דקדושה עד עולם, ויקוים מקרא שכתוב: **לשמך ולזכרך תאוות נפש.**

מכתב

(מספר אבי הנזל ב' - מכתב ר"י)

צדיק האמת, שעל ידו הכל נכנסים לה' יתברך ומכירים אותו, אמר: **איך אפשר שלא יחלוקו עלי מאחר שאני הולך בדרך חדש שעדיין לא הלך בו אדם מעולם; וגם הבעל שם טוב לא ושום בריאה לא אף על פי שהוא דרך ישן מאד, אף על פי כן הוא חדש לגמרי.**

רבינו ז"ל סיפר התפארות נפלא מענין החיים שלו ובענין גנות החיים של העולם, שאינם חושבים על תכליתם. והכלל שעיקר החיים הוא חיים אמיתיים, שהוא חכמה אמיתית, ועיקר החכמה להשתדל לידע ולהכיר אותו, את ה' יתברך, שהוא חי החיים; וכל אחד כפי קירובו לזה כן חייו חיים ולהיפך להיפך.

ועל כן רשעים בחייהם קרויים מתים, ולהיפך צדיקים במיתתם קרויים חיים! מחמת שתמיד הם דבקים בחיים אמיתיים, בבחינת **ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום.**

ועל אלו החיים אנו מתפללים הרבה, בראש השנה ויום כפורים: **זכרינו לחיים וכתבינו לחיים**, כי חוץ מזה הכל הבל ואין שום חיים כלל. ועל חיים אלו נאמר: **למען תחיון וכו' למען ירבו ימיכם וכו'.**

אבל חיים שזכה הוא ז"ל היה במעלה עליונה ונפלאה מאד, שעדיין לא טעמו שום אדם מעולם, ואשרי מי שיזכה להרגיש מעט התנוצצות מנעימות החיים שלו, שהיה חי חיי חיים ארוכים, חיים טובים באמת, וכמובן בהמעשה של השבעה בעטלירס, עיין שם.

מוקדש לרפואה שלימה של **אברהם בן מרים** (נ"ה)